

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-08-15

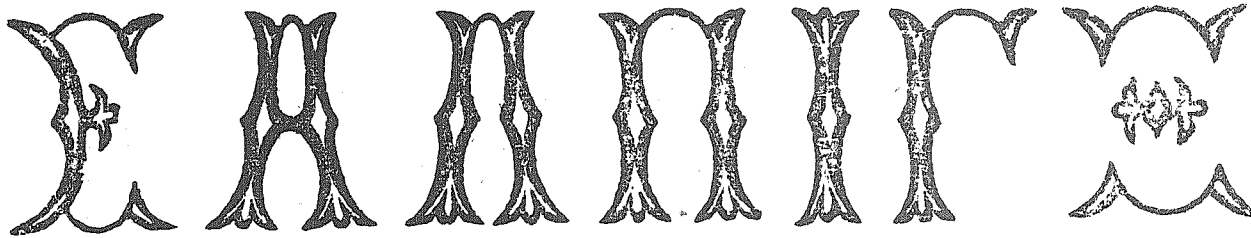
þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 3 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10339>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίως
προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου δολ. 8
Ἐν ταῖς χωρίαις 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Ἐκδοθεὶς καὶ
διακριθεὶς κατ' ἀπο-
κοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, ζω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΛΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ,
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΠΟΣΟΝ ΑΥΤΗ ΔΥΝΑΤΑΙ
ΕΦΑΡΜΟΣΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Πολλὰ καὶ ποικίλα ἐγράφησαν καὶ ἐλέ-
γησαν ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων περὶ
τῆς νέας διδακτικῆς μεθόδου, πολλὰ δὲ
γνώμαι ὑπὸ πολλῶν σοφῶν ἐξηγήθη-
σαν ὑπὲρ τε καὶ κατὰ τοῦ συστήματος
τούτου. Ἡμεῖς ἄτε τὸ διδασκαλικὸν με-
τερχόμενοι ἐπάγγελμα, ἐμελετήσαμεν
ἐπισταμένως ὅλα τὰ συγγράμματα τοῦ
συστήματος, ὅσα ὑτυχήσαμεν νὰ ἴω-
μεν, καὶ ἀνέγνωμεν τὰς περὶ τούτου
κρίσεις καὶ ἰδέας τινῶν ὅσαι ἔτυχον ὑπὸ
τῷ βλέμμα ἡμῶν, ἐκ τῆς μελέτης δὲ
τούτων ὅλων ἐγχοματίσαμεν ἰδέαν τινα
περὶ τοῦ συστήματος ἣν καὶ ἐκτίθεμεν
ἐνταῦθα χάριν τῶν πολλῶν, νομιζόντων
τὴν μέθοδον ὡς τι μυστήριον ἢ ὡς τὴν
προῦδον τοῦ μαθητοῦ κατορθοῦσαν διὰ
μυστηριώδους τινὸς τρόπου. Ἐν τῇ ἐκ-
θέσει δὲ ταύτῃ κύριον προῦθέμεθα σκο-
πὸν τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ἔρευναν τοῦ, ἂν
ἡ μέθοδος αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ
ὡς ἔχει ταῦν καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἐν
Κύπρῳ.

Παλαιὰν μέθοδον λέγοντες ἐν-
νοοῦσι, τὴν καὶ εἰς τὰ πλεῖστα ἔτι μέρη
ἐπικρατοῦσαν, καθ' ἣν, πᾶν ὅ τι χρῆσι-
μον καὶ ἀναγκαῖον ὀφείλει ὁ μαθητὴς νὰ
τὸ ἀποστήθισι ἐκ τῶν οἰκείων βιβλίων.
Οὕτω π. χ. ὁ μαθητὴς ὀφείλει ν' ἀπο-
στήθισι Ἱερὰν Ἱστορίαν, Κατήγησιν,
Ἱστορίαν τοῦ ἰδίου ἔθνους, Ἀριθμητικὴν,
Γεωγραφίαν, Γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας
γλώσσης, ταῦτα δὲ κατὰ πρῶτον λόγον
καὶ ἄλλα ὅσα ὁ διδάσκαλος ἐπενόει κα-
τὰ δευτέρον. Ἡ ἀποστήθισις ἐθεωρεῖτο
καὶ θεωρεῖται δυστυχῶς εἰσέτι ὑπὸ πολ-
λῶν ὡς μαθησις, οὕτω δὲ μαθητὴς ὁ δ-
ποῖος ἀπεστήθισε π. χ. τὴν Ἱερὰν Ἱστο-
ρίαν ἐθεωρεῖτο ὡς γνωρίζων πανθ' ὅσα
ἀναφέρονται ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἱστορίᾳ. Οἷα
πλάνη θεῆ μου! Ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο ἔ-
πταιεν ἀρά γε ἡ πταίει ἡ παλαιὰ μέθο-
δος, ἡ ἀναφέρεται πού ἐι τῇ παλαιᾷ
μεθόδῳ ὅτι ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ ἀρ-
κῆται εἰς τὴν μηχανικὴν ἀποστήθισιν
μαθημάτων τινος καὶ ἀδιάφορον ἂν ἐν-
νοῆ τοῦτο ἢ ὅχι ὁ μαθητὴς; Νομιζόμεν

ὅχι. Ἄρα πταίει ὁ διδάσκαλος ὁ νο-
μιζῶν οὕτω πταίει δηλαδή ἡ διδακτικὴ
τοῦ διδασκάλου μέθοδος ἀδιαφοροῦντος
ἂν ὁ μαθητὴς ἐννοῆ τι ἀναγινώσκει ἢ
ὅχι, καὶ ἤτυχον ἔχοντος τὴν συνειδήσιν,
ὅτι ἐξ-πλήρωσε πιστῶς τὸ καθήκον του
διότι ὁ μαθητὴς του ἔμαθε τὸ δεῖ α καὶ
τὸ δεῖνα βιβλίον ἐκ στήθους. Πταίει
λοιπὸν ἡ διδακτικὴ μέθοδος τοῦ διδα-
σκάλου ὅστις ἐὰν εἴχεν ἢ ἔχη ὑπ' ὄψιν
τοῦ ὅτι ὁ μαθητὴς πᾶν ὅ τι ἀ-
ναγινώσκει πρέπει νὰ τὸ ἐννοῆ
καλῶς, καὶ εἰς ἀπόδειξιν τού-
του νὰ ἀναγκάζεται, νὰ ἐκθέ-
τῃ διὰ τῆς ἰδίας του γλώσσης
πᾶν ὅ τι ἐνόησε, τὸν ὀρισμὸν δη-
λαδή τοῦτον ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ νέα
καλουμένη μέθοδος, τότε τῇ ἀληθείᾳ
κατὰ μικρὸν θὰ διέρχεν ἡ παλαιὰ τῆς
νέας μεθόδου.

Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ καθ' ἑκά-
στην μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων σχέ-
σει του βλέπει ὅτι πᾶν ὅ τι ἀκούει πρέ-
πει νὰ τὸ ἐννοῆ καὶ ἐὰν κατὰ πρῶτον
δὲν ἐννοῆσῃ τι, ἐρωτᾷ καὶ ἐκ δευτέρου
περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἕως οὗ ἐν-
νοήσας καλῶς ἤσυχάτῃ. Πολλῶ μᾶλ-
λον ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ διδαχθῇ ἐκ
τούτου ὅτι τὸν παῖδα, ὃν ἔχει ἐνώπιόν
του ἵνα διδάξῃ, πρέπει νὰ διδάξῃ τι
ἐννοεῖ τὸ πρόκειμενον μάθημα· ἄλλως
πῶς δύναται νὰ τὸ ὀνομάσῃ μάθημα;

Ἴδου λοιπὸν κυρίως καθ' ἡμᾶς ποῦ
ἔγκειται τὸ κύριον ἐλάττωμα τῆς πα-
λαιᾶς λεγομένης μεθόδου.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὸ νέον σύστημα.
Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφευρέθη κυρίως ἐν
Γερμανίᾳ διὰ τοὺς παῖδας ἐκείνους οἵ-
τινες ἐξερχόμενοι τῶν σχολείων ἐπιδί-
δονται εἰς τὸν πρακτικὸν βίον. Τούτε-
στιν ἡ διδακτικὴ αὕτη μέθοδος ἀφορᾷ
ἰδίως τοὺς πλείστους τοῦ λαοῦ παῖδας
οἵτινες δὲν δύνανται εἰ εἰς ἓν εἶτε δι'
ἄλλον λόγον νὰ ἀκολουθήσωσι σειρὰν
μαθημάτων ἀνωτέρων καὶ ἀνάγκη ὡς
ἐκ τούτου νὰ ἐξέρχονται τῆς Σχολῆς μὲ
ἄρκετάς γνώσεις χρησίμους διὰ πᾶν βι-
οποριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἀναγκαίας
διὰ πᾶσαν ἐμπορικὴν, ἢ βιομηχανικὴν
ἐπιχειρήσιν.

« Μὴ ἔχε κατὰ νοῦν διδάσκαλε—λέγει
ὁ κ. Θ. Ἀποστολόπουλος ἐν τῇ ἐδακτι-
κῇ του τῆς νέας μεθόδου—νὰ προπαρα-
σκευάσῃς τοὺς μαθητάς σου ἀποκλει-
στικῶς διὰ τὸ Ἑλληνικόν, ἀλλὰ διὰ τὸν
πρακτικὸν βίον διότι οὗτος εἶνε ὁ σκο-
πὸς τοῦ Σχολείου σου.» Παρ' ἡμῖν ὁμως
τοῖς Ἕλλησι, διὰ τοῦ νέου συστήματος
ὁ μαθητὴς ἐξέρχεται τοῦ σχολείου καὶ
ἐλληνοπρεπέστερον ἀνεπτυγμένος κατὰ
τε τὰ ἦθη καὶ τὸ φρόνημα, καὶ τοι τοῦ-
το δὲν ἀποκλείεται καὶ ὑπὸ τῆς παλαι-
ᾶς μεθόδου ἐὰν ὁ διδάσκαλος ὡς εἶπο-
μεν ἦνε ἱκανός.

Οὕτω λοιπὸν ὁ μαθητὴς διὰ τοῦ νέου
συστήματος διδάσκειται καὶ τὴν Γυμνα-
στικὴν, τὴν Ἱερογραφίαν, τὴν Μουσικὴν,
τὴν Γεωμετρίαν καὶ τὴν Πραγματο-
γνωσίαν ἅπερ εἰσὶν ἀναπόσπαστα ἀπὸ
τῆς νέας μεθόδου, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθη,
Ἱερὰν, Ἱστορίαν, Κατήγησιν, Ἑλλ. Ἱστο-
ρίαν Γεωγραφίαν, καὶ Γραμματικὴν τῆς
καθομιλουμένης γλώσσης καὶ οὐχὶ τῆς
ἀρχαίας ὡς συνειθίζομεν μέχρι τοῦ νῦν,
διότι σκοπὸς τῆς νέας μεθόδου εἶνε νὰ
διδάξῃ τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τῆς λαλουμένης
γλώσσης. Μακρὰν ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς
μακρὰν τὰ ἀχρηστά ἀνώμαλα μα-
κρὰν οἱ κανόνες καὶ αἱ ἐξαιρέσεις μα-
κρὰν οἱ παρακείμενοι καὶ οἱ ὑπερσυντε-
λικοὶ καὶ οἱ ἀπειροὶ τύποι τῶν ῥημάτων
καὶ ἡ Εὐκτικὴ « Ὁ διδάσκαλος—λέγει ὁ
κ. Θ. Ἀποστολόπουλος—ἔχέτω ὑπ' ὄψιν
τοῦ τὸν κανόνα ὅτι ὁ μαθητὴς πρέπει
ἀδιὰ τῆς γλώσσης νὰ μάθῃ τὴν
Γραμματικὴν καὶ οὐχὶ διὰ τῆς
Γραμματικῆς τὴν γλώσσαν. »
Ἐποδεικνύεται δ' ὡς κατάλληλος Γραμ-
ματικὴ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Γεράκη ἐκδο-
θεῖσα.

Πῶς διδάσκονται δὲ τὰ μαθήματα
αὐτά; Διηγηματικῶς καὶ ἀνευ σχεδῶν
βιβλίων. Ἴδου ἀληθῶς ποῦ ἔγκειται τὸ
σοφὸν ἐπινοήμα τῆς νέας μεθόδου. Διη-
γηματικῶς καὶ ἀνευ βιβλίων δύναται ὁ
μαθητὴς νὰ μάθῃ καὶ ἐννοήσῃ καλῶς τε-
τραπλάσιον μάθημα τοῦ συνήθους δι'
ἀποστήθισιν ὀριζομένου καθ' ἑκάστην
Βιβλία ἐπιτρέπεται μόνον νὰ ἔχη ὁ δι-
δάσκαλος ὅπως ρυθμίζῃ καὶ συνεχίζῃ

τηνσειράν τῶν παραδοτέων μαθημάτων. Ἦν δ' ἐγώσι καὶ οἱ μαθηταί, καθ' ὃν τρόπον γίνεται ἡ παράδοσις, ταῦτα θεωροῦνται ὡς βοηθητικά μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὴν κατ' οἶκον μελέτην διέφυγέ τι τὴν μνήμην τοῦ μαθητοῦ. Δὲν εἶνε ἡναγκασμένος ὁ μαθητὴς ἤδη νὰ ἐξῆ ἀνά χειρὰς τὸ βιβλίον καὶ νὰ ἐξακολουθῆ ἀναγινώσκων τὸ αὐτὸ μάθημα πεντηκοντάκις καὶ ἑκατοντάκις καὶ ὥρας δλοκλήρους διὰ νὰ τὸ ἀποστηθίσῃ, οὕτω δὲ νὰ βλάπτεται καὶ ἡ ὑγεία καὶ τὸ πνεῦμά του, διότι τὴν ἐπιούσαν εἶνε ἡναγκασμένος νὰ ἐπιπλήρῃ τὴν ἐννοίαν τοῦ μαθήματος εἰς τὴν γλῶσσάν του καὶ ὄχι νὰ ἀπαγγύῃ τοῦτο μηχανικῶς ὡς εἶνε γραμμικὸν εἰς τὸ βιβλίον. Ἀναγνωστικά μόνον βιβλία δίδονται κατὰλληλα πρὸς διέγερσιν τῆς φιλοτιμίας, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς κρίσεως καὶ πρὸς ἠθικὴν μόρφωσιν τοῦ παιδός. Ἀλλὰ κυρίως ἐν τῇ νέᾳ μεθόδῳ δὲν διακρίνονται βιβλία ἀπὸ μ.έ.σ.α. καὶ βιβλία ἀπ' ἐξ.ω., διότι παντὸς μαθήματος ἀπαιτεῖται ἡ ἐντελής γνώσις καὶ κατάληψις.

Γεωγραφίαν διδάσκονται οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν πινάκων μόνον. «Ἀναγκαιότατα βοηθητικά ὄργανα τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας—λέγει ὁ κ. Σ. Μωραΐτης ἐν τῇ διδακτικῇ του—εἶνε κατὰ πρῶτον λόγον αὐτὴ ἡ γῆ τὴν ὁποῖαν βλέπομεν καὶ ἐφ' ἧς βαίνομεν κατὰ δεύτερον λόγον ἀκριβεῖς καὶ σαφεῖς γεωγραφικοὶ πίνακες κατὰ τρίτον λόγον ἔστω ἐγχειρίδιόν τι Γεωγραφίας εὐμεθόδως συντεταγμένον, τὸ ὁποῖον ὅμως καὶ ἂν λείπῃ ἡ ἀπουσία του δὲν γίνεται ἐπαίσθητή.» Καὶ ἐπειδὴ τοιοῦτο εὐμέθοδον Γεωγραφικὸν ἐγχειρίδιον δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει, εἶνε ὅλως περιττόν. «Περὶ πληθυσμοῦ διδασκαλία—λέγει ὁ αὐτὸς—δὲν εἶνε ἀναγκαία οὔτε ἐκάστου νομοῦ οὔτε ἐκάστης ἐπαρχίας.» Καὶ ἡμεῖς παραδίδομεν τὸν λαβύρινθον ἐκεῖνον, τὴν μεγάλην καὶ πολύλογον Γεωγραφίαν τοῦ Σακελλαρίου τὴν καὶ αὐτῶν τῶν μικρῶν κωμῶν περιγράφουσαν τὸν πληθυσμὸν, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ παράδοσις μόνῃς τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτεῖ δύο ἔτη.

Γραμματικὴν ἡ ἀνωτέρα τάξις διδάσκειται μόνον ῥήματα τῆς καθομιλουμένης «Ἐνεστώτα, Παρατατικῶν καὶ Ἀόριστον τῆς Ὀριστικῆς, Ἐνεστώτα καὶ Ἀόριστον τῆς Ὑποτακτικῆς, Ἐνεστώτα καὶ Ἀόριστον τῆς Προστακτικῆς, καὶ Ἐνεστώτα καὶ Ἀόριστον (τῆς δὲ παθητικῆς καὶ παρακείμενον) τῆς Μετοχῆς, Μακρὰν ὅλοι οἱ ἄλλοι χρόνοι καὶ ἡ Ἑυκτική μακρὰν τόσα ἄλλα προ-

γρούμενα ἐπίθετα, ἀντωνυμίας, ἀνώμαλα ὀνόματα κλ. κλ. καὶ πρὸ πάντων μακρὰν οἱ κανόνες. «Ἡμεῖς νομιζομεν ὅτι οἱ παῖδες θὰ ἐξήρουντο τοῦ δημοτικοῦ σχολείου—λέγει ὁ αὐτὸς—πολύ καλλίτερον κατηρητισμένοι γραμματικῶς, ἂν δὲν ἐμάνθανον μηδένα γραμματικὸν κανόνα.»

(ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ μόνον σπουδαῖον πολιτικὸν εἶνε ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ὁ ἐκλεκτός τῶν Βουλγάρων ἀψηφίσας καὶ Ἀντὶμεικ καὶ Βερολίνοιον σύμβασιν καὶ τὸ χέριστον ἀσυνεπῆς καὶ πρὸς ἑαυτὸν φανεῖς κατήλθεν εἰς Βουλγαρίαν καὶ ἀνέλαβεν ἐπισήμως τὴν ἡγεμονίαν, τὴν δὲ καθόδον του ταύτην καὶ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ παρηγουρικὴν ἐγκατάστασιν του ἔσπευσε ν' ἀναγγέλλῃ τῷ Σουλτάνῳ διὰ τηλεγραφήματος εἰς ἄκρον ἐγώσιτικῶν καὶ βασιλικῆν φέροντος χροιάν. Παντοῦ εἰς τὰς πρὸς αὐτὸν προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις αἱ λέξεις «ἀνεξάρτητος Βουλγαρία» ἐγλόκαινον τὰ βουλγαρικὰ ὠτα. Ἡ δὲ ἐν Φιλιππουπόλει θριαμβευτικὴ εἰσοδός του, πόλει τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας καὶ ἡμέσως ἐπὶ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου διατελοῦσα, δηλοῖ ὅτι συνεχίζει καὶ οὗτος τὸ πραξικόπημα τοῦ Βάττεμπεργ καὶ τῶν περὶ αὐτόν.

Ἡ καθόδος αὐτῆ τοῦ πρίγκητος Φερδινάνδου ἐχαρακτηρίσθη ἐφ' ὅλων σχεδὸν τῶν Ἀντὶμεικ ὡς αὐθάδης. Οἱ ἐν Σοφίᾳ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀντὶμεικ ἐζήτησαν ὁδηγίαν παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν πῶς πρέπει νὰ πολιτευθῶσι κατὰ καὶ μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἡγεμόνος ἐλαβον δὲ σχεδὸν ἅπαντες τὰς αὐτὰς ὁδηγίας ὅτι οὐδεὶς διπλωματικὸς πράκτωρ ἢ πρόξενος ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἡγεμόνος, ἀλλ' οὐδὲ νὰ κοινωνήσῃ αὐτῷ ἐπισήμως. Ὁφείλουσι δὲ μόνον νὰ διατηρῶσι σχέσεις μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας πρὸς διεκγωγὴν τῶν ὑποθέσεων. Οἱ πρόξενοι τῆς Γαλλίας διετάχθησαν νὰ μὴ ὑψώσωσι σημαίαν κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ ἡγεμόνος μηδὲ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς προσπάντησιν αὐτοῦ ἢ νὰ διατηρήσωσι σχέσεις μετὰ τῆς κυβερνήσεώς του. Ἡ Ρωσία, ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι διαμαρτύρεται ἐντόμως ἐπὶ τῷ «τυχοδιωκτικῷ» καθὼς λέγει διαβήματι τοῦ πρίγκητος. Ἡ Πύλη ἡναγκάσθη νὰ πέμψῃ νέαν ἐγκύκλιον εἰς τὰς Ἀντὶμεικ περὶ τῶν Βουλγαρικῶν, δι' ἧς ὑπομνήσκουσα αὐτὰς ὅτι ἡ παρὰ τὴν συναινέσιν αὐτῶν εἰς Βουλγαρίαν μετάβασις τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου ἀντίκειται ταῖς ὑπαρχούσαις συνθήκαις, γνωρίζει αὐταῖς τὴν ἀνάγκην τοῦ λαβεῖν ἀπὸ κοινοῦ κατάλληλα μέτρα. Ἀλλ' ἡ φράσις «ἀπὸ κοινοῦ» εἶνέ τι ὅπερ ὡς δὲν εὐρίσκει τις

μεταξὺ κοινοῦ δὲν εὐρίσκει πολλοῦ γε καὶ δεῖ οὐδὲ μεταξὺ τῶν Ἀντὶμεικ. Θὰ ἀφεθῇ λοιπὸν καὶ πάλιν καὶ Βουλγαρία καὶ ὁ ἐκλεκτός της εἰς τὴν τέχνην τῆς ἡμᾶλλον εἰς τὰς ἐπιτηρείας τοῦ μεγάλου ρωσικοῦ ἀραχναίου ἱστοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου τοιοῦτων μικροποτικῶν μεταρρίων ἡ ἀπώλεια εἶνε μηδέν. Ἀθῆλον ὅμως ἂν ὁ τῶν ἡγεμῶν τῆς Βουλγαρίας εὐτυχῆται νὰ ἀπαλλαχθῇ τῶν τρομερῶν νημάτων ὡς ὁ προκάτοχος του. Νῦν ἡ Εὐρώπη δὲν σκέπτεται πῶς θὰ μείνῃ ἀλλὰ πῶς θ' ἀπέλθῃ ὁ πρίγκηψ τῆς Βουλγαρίας. Ἐν τούτοις ὅμως ἐὰν ἦρε βέβαιον ὅτι ἡ ἀνάμειξις γυρτακῶν ἐπιφέρει σχεδὸν πάντοτε ἐπιλομήτῃ τινα εἰς τοιαύτας πολιτικὰς περιπετείας, ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα σημεῖόν τι ἐφ' οὗ δέον νὰ στηρίζεται ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος. Ἡ φιλόδοξος μήτηρ του, πρίγκηπισσα Κλεμντίνη τοῦ Ὁρλεάνς, ταῖς εισηγήσεσι τῆς ὁποίας μετέβη ὁ υἱὸς της εἰς Βουλγαρίαν, ἐξακολουθεῖ ἐνεργοῦσα ὅπως ἐξευμενίσῃ τὸν Τσάρον ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της. Προέτεινε μάλιστα γάμον τοῦ πρίγκητος μετὰ μιᾶς μεγάλης δουκίσσης τῆς Ρωσίας. Ἦδη ἐπίσης ἡ πρίγκηπισσα ποιεῖ παρακλήσεις ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της εἰς ὅλας τὰς μονὰς τῆς ἁνω Ἀυστρίας εἰς ἃς στέλλει πολύτιμα δῶρα. Προσεχῶς δὲ θέλει μεταβῆ πρὸς προσκύνησιν τῆς Παροίας τῆς Λούρδης.

Πρὸ τῆς εἰς Βουλγαρίαν ἀναχωρήσεως τοῦ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἠθέλησε νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ζωὴν του εἰς τινὰ γερμανικὴν ἐταιρίαν ἀσφαλειῶν ἀντὶ 800 χιλιάδων μαρκῶν, ἀλλ' ἡ ἐταιρία μετὰ ἄλλας σκέψεις, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ὄφειλε νὰ σκεφθῇ πολὺν, διεκήρυξεν ὅτι δέχεται ν' ἀσφαλίσῃ τὸν πρίγκηπα ἀντὶ 300 χιλ. μαρκῶν καὶ με ὑπέρογκον ἀσφάλιστρα. Ὁ πρίγκηψ ὅμως δὲν ἀπήτησεν εἰσέτι. Καὶ ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Βάττεμπεργ εἶχε ἀσφαλισθῆ ἀντὶ 325 χιλ. μαρκῶν. Ἄρα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γερμανικῶν ἀσφαλειῶν ἡ ζωὴ τῶν πρίγκητων τῆς Βουλγαρίας δὲν ἀξίζει πλείοτερον τῶν 300 χιλ. μαρκῶν!

—Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας περὶ τῶν Ἀφρικανικῶν συνόρων ἔληξαν, παραχωρηθείσης εἰς τὴν Ρωσίαν ἀρκετῆς λωρίδος ἐν τῇ μεθοριακῇ γραμμῇ. Ἀλλ' αἱ ἐπαραστάσεις τῶν Γκιλλζὰς κατὰ τοῦ Ἐμίρον ἐξακολουθοῦσιν εἰσέτι.

—Πυρκαϊὰ δασῶν ἀγγέλλονται καὶ ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰ περίε τῶν Ἀθηνῶν ὄρη, καὶ εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Σμύρνης. Πυρκαϊὰ ἐπίσης ἐμαρτίσα ἐν Χρυσουπόλει (τῆς Κων]τόλεως) κατέστρεψε πολλὰς χριστιανικὰς οἰκίας καὶ καταστήματα. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διέθετο ὑπὲρ τῶν παθόντων 3,000 λίρας. Εὐχαριστήριον ἐπὶ τούτῳ διεβιβάσθη τῇ Α. Μ. ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Διονυσίου.

—Κατόπιν τούτων διαδηλώσεων κατόπιν τούτων ενεργείας και γενικής αναστατώσεως εν Αθήναις υπέρ της επιτεχίας του κ. Συγγρού, ήδη ζητείται ούτος με το κηρί κατά το δή λεγόμενον. Εύρίσκεται εν Κοπεγχάγη. τα δε εκ Βερολίνου δέθεν σταλέντα δύο τηλεγραφήματα προς την Τράπεζαν Ηπειροθεσσαλίας, θεωρούνται ως πλαστά, περιγεφύτρια υπ' άγνώστου προσώτου.

—Οι Μαυροβούνιοι προσέβαλον τους Άλβανούς. Σενεκροτήθησαν άληθεϊς μάχαι, άπόσπασμα δέ στρατιωτών έθεάτο την συμπλοκήν ένα εν ανάγκη υπερασπισθή τους Μαυροβούνιους.

Ε Γ Χ Ε Ρ Ι Α

Από τινων ημερών ο καιρός μετεβλήθη επι το δροσερώτερον. Εν τούτοις το καλοκαίριον μας έρέτος υπό γενικήν έποψιν άρξηκε τους Ιατρούς των πόλεων άρκετά παραπονέμενους, αν πρέπει να παραδεχθώμεν ότι παρπονούνται εϋτοι ότ'αίς βασιλεύει ή υγεία.

* *

Πρωτοφανές διά την νήτον μας συνέβη κατ' αυτάς την ένταϋθα Αυτοκρατορική Όθωμανική Τραπεζή. Περιέμενεν αυτή εξ Άλεξανδρείας 2 χιλιάδας λίρας, τό δε την παρελθούσαν Δευτέραν καταπλεϋταν ένταϋθα εξ Άλεξανδρείας άτμόπλοιοι Clutha έκόμισε τό κιβώτιον τό περιέχον τάς λίρας, παρέλαβε τούτο ο χρέη Διευθυντού έκτελών διότι ο Διευθυντής άπουσιάζει εις Άγγλίαν) τό μετεκόμενεν εις τό κατάστημα της τραπέζης και εκεί μεθ' ενός των υπαλλήλων προσεπάθει να τό άνοιξη διά να λάβη τον εν αυτω σάκκον των χρημάτων και άσφαλίση έντός του γηματοκιβωτίου. Ένω όμως κατεγίνοντο εις τό άνοιγμα του κιβωτίου έπιπτον εξ αυτου σφαιρίδια (σκάγια) «Τί είνε αυτά;» έρωτά ο εις, «πιθανόν εξ άγνώστου αίτίας να εισήλθον τοιαϋτα εις τά χροάνματα των σφιδου» άπαντα ο άλλος. Τέλος κατορθούται τό άνοιγμα και άντι λιρών βλέπουν τό κιβώτιον γεμάτον από... σκάγια και μεοι να λιθάρια. Εύκολον να έννοήση τις την έκπληξίν των. Κατέρχονται άμέσως και προσκαλούν άρκετους πολίτας εις τους οποίους έδειξαν τό κιβώτιον ως ήτο ήμιοιγεμένον ειπέτι. Κατόπιν είδοποιούτι και τους άλλους υπαλλήλους της Τραπεζης και παραλαμβάνουσι τό κιβώτιον και τό βεικνύουν εις τον πλοίαρχον, ο όποιος έβεβαίωσεν ότι είνε αυτό τό ίδιον όπερ εξ Άλεξανδρείας παρέλαβε. Κατόπιν τηλεγραφοϋσι τό πράγμα εις την εν Άλεξανδρεία διεύθυνσιν της εκεί Αυτοκρ. Όθωμ. Τραπεζης και λαμβάνουν άπάντησιν ότι λίραι εσάλησαν και ότι ελήφθησαν τά κατάλληλα μέτρα. Μέχρι του σημείου τούτου εύρίσκεται ήδη ή υπόθεσις· επειδή δε ή κατάχρησις ή μάλλον ή κλοπή αυτή δεν ύπάρχει ούδ' ή ελαχίστη άμφισβολία ότι εν Άλεξανδρεία έγένετο, καθόσον περι της τιμιότητος των υπαλλήλων της ένταϋθα Τραπεζης από του άνωτάτου μέχρι του κατωτάτου υπαλλήλου και ή παραμικρά ύπόψια είνε τούτ' αυτό έγκλημα, αναμένωμεν μετά περιέργι-

ας να μάθωμεν αν ανακαλυφθή ο δράστης του τοιμηρού τούτου έγγειρηματος και τις ούτος.

Θά είχε και τι κωμικόν ή υπόθεσις αυτή, κατ' έκφρασιν εύφρους τινος κυρίου, ένν τό Τελωνείον ένηγε την Τράπεζαν επί λαθρεμπορίω. Επί προράται ότι εισάγει αυτή λίρας εισάγει σκάγια εις την νήσον. Ημείς προσθέτομεν ότι έχει και κάποιαν σημασίαν τό συμβάν. 'Ο χρυσός εισαγόμενος εις Κύπρον μεταβάλλεται εις μόλυβδον' εις εϋτελής κατά την εϋτέλειαν του τόπου μέταλλον.

* *

Λευκωσία 10 Αυγ. 87.—Την λήξαν έβδομάδα ο κ. Α. Χαροκόπος έπέρανε την διδακτικήν του κινήτας άπαντας εις Οχυματιών περί την υποδειγματικήν, καθ' ήν διδάξας παιδια της ε' και γ' κατωτάτης τάξεως, εν μιά ώρα ήδυνήθησαν αυτά να εκμάθωσι και άπαγγείλωσι διά γλώσσης εύφραδούς και αναλόγου πόνν την ήλικίαν των μέρος τι της Ίερας Ίστορίας. Χθές (Κυριακή) περί την 10 έπέρανε τέλεον της διδαχάς του συμβουλευτάς τους διδακτάλους την εν τη καρδιά των μαθητών ανάπτυξιν της φιλοπατρίας και άυταπαρνήτειος. Συνέησε θεομώς την κατά Χρισόν άγωγήν παρατηρήσας ότι εκείνα μόνον τά έθνη προσοδεύουσι όσα εφαρμόζουσι τάς υγιείς και ήθικας άρχάς του Ευαγγελίου. Μετά τό πέρας του χειροκροτηθέντος λόγου του άπήγγειλε πρώτων ο διδάκταλος κ. Χρισόδουλος ευχαριστήριον τι λογιθριον, μετ' αυτόν δε ο κ. Α. Λιασιδης κατενθουσιασμένος ευχαρίστησεν αυτόν εκ μέρους των πολιτών. Η άνταπάντησις του κ. Α. Χαροκόπου συνεχίνησε πάντας μέχρι δακρύων. Άκατανόητον εφάνη ένταϋθα πώς ο έπόπτης της παιδείας κ. Σπένσερ, συντελέσας και ούτος εις τον έρχομόν του κ. Χαροκόπου, δεν παρουσιάσθη εις τάς διδαχάς του, ειμή μόνον καθ' ήν ώραν ώμίλει χθές ο κ. Χαροκόπος. Καθ' ήν όμως ώρα ώμίλει ο κ. Λιασιδης εν δε τη προσλαλιά του άνέμιξεν ευχάς υπέρ της πατρίδος ο κ. Σπένσερ άνεχώρησεν. Έν τέλει εψάλη ύμνος προς τον Θεόν μεθ' έν προσευχή και απέλυθησαν άπαντες κομίζοντες τάς άριτας έντυπώσις. Πери την τρίτην ώρ. άνεχώρει εξ Άρχιεπισκοπής ο κ. Χαροκόπος κατευθυνόμενος εις Λάρνακα, αι δε διδακτάλισσαι και διδάκταλοι, ή έφορία των σχολείων και πολλοί έγκριτοι πολίται προέπεμψαν αυτόν μετά λύπης, ευχόμενοι να τό έπιόν έτος άπολαύσασιν αυτόν διά πάντας, προς διοργανώσιν των σχολείων της νήσου.

Υπό της άξιοσ. Έφορίας έντέταλη εις των διδασκάλων του Έλληνικού ο κ. Μ. Χ. Τύμβιος να συνοδεύση αυτόν μέχρι Λάρνακος, κατά δε την αναχώρησιν του προστήνεγκον αυτω οι διδάκταλοι διάφορα ύφάσματα Λευκωσίας μετ' ευχαριστηριου, ή δε Έφορία συνέστησεν να εκ Λάρνακος παραλάβη ως μικρόν δείγμα ευγνωμοσύνης της πόλεως βαρέλιον παλαιάς κομινδρίας άνω των 60 οκάδων, άνήγγειλε δ' αυτω ότι είνε άπηλλαγμένος παντός έξόδου μέχρι της εις Σάμον αποβιβάσεως του.—Τω ευχόμεθα και

ημεις αίτιον πλοϋν, υγείαν πλήρη και ευτυχίη επάροδον εν τη πατρίδι μας κατά τό προσεχές έτος.

*

Παρπονόμεθα κατά της αυξήσεως των κλοπών και αποδοδόμεν τούτο εις τον τρόπον καθ' έν εκδικάζονται οι κλέπται άλλ' άνάγκωτε και κρίνατε αν έχωμεν δίκαιον. Εις τό μαγαζι του κ. Χρηστοφή Άσσούρη παντοπώλου εις Καθολικήν εισήλθε πρό τινων ημερών τούρκος τις και σύρας τό σύρμα έλαβε 5 ρουπίας και έν διφραγκον. Κατά την έξοδόν του τον βλέπει έκανερχόμενος ο κ. Άσσούρης, εισέρχεται και παρατηρεί τό σύρμα άνοικτόν, τρέχει ξωπίσω τον τούρκον φωνάζων «συλλάβετέ τον», ο τούρκος πετῶ κατά γης τά χρήματα αλλά τέλος συλλαμβάννεται στέλλεται εις την Άστυνομία και κατόπιν δικάζεται. Τό δικαστήριον απαιτεί δύο μάρτυρας ότι είδον τον τούρκον άνοιγοντα τό σύρμα και λαμβάνοντα τά χρήματα. Τί σημαίνει λοιπόν τό πέταγμα των χρημάτων κατά γης; Δεν ήρκει τούτο προς καταδίκην του;

Άλλο.—'Ο άγροφύλαξ και οι αξιάδες του χωρίου Πολεμιδιών συλλαμβάνουσι κάτωθεν των χαρουποδένδρων των κλέπτας έχοντας γεμάτα τά σακκία και άπερχομένους. Τους έναγουν, και τό δικαστήριον απαιτεί δύο μάρτυρας ότι είδον αυτάς επί των χαρουποδένδρων ρίπτοντας τά χαρούπια, και δεν άρκείται εις τό δις συνελήφθησαν κάτωθεν ξένων χαρουποδένδρων ξένου χωρίου δια να τους καταδικάση.

*

Διά τό εν τω Πρακτικω του Κελλακίου έπαρχ. Λεμησσοϋ κκοϋρημα έχομεν τας εξής λεπτομερείας. Τούρκι 6 εκ του χωρίου Μουτταχάρνακας ώπλισθησαν και άπήλθον νυκτω εις τό χωρίον τούτο επί σκοπῶ να κλέψωσι την περιουσίαν Ιερέως τινος οδοιποκοντατος, σφμισμένου επί καλή κάπως καταστάσει. Την 10ην λοιπόν ώρ. της νυκτός άρχήθησαν εις τό χωρίον πλην εκεί που παρά τινι θύρα ήκουσαν ομιλίας και εκρόβησαν. Δύο γέροντες εκάθητο εις τι μέρος της δδου και συνωμίλουσιν μέχρι του μεσονυκτιου. Κατόπιν οι γέροντες άπεσύρησαν και οι κλέπται, ώρμησαν εις τό έργον. Οι τρεις άνήλθον επί της στεγης της οικίας του Ιερέως οι δ' άλλοι τρεις ώθησαν και άμέσως άπέσπασαν τάς θύρας από τάς θέσεις των. 'Ο Ιερέυς άκούσας τον κρότον έρρίθη κάτω της κλίτης άλλ' εύθύς λαμβάνει τρομερόν κτύπημα επί του στήθους και πίπτει λιπόθυμος κατόπιν δια να τον αναγιάσουν να έμολογήση πού έχει τά χρήματα του τριδου τους πόδας του Ισχυρώς δια λίθων. 'Οδυστυχης Ιερέυς τους δριάζει ότι μόνον 5 λίρας έχει· εκεί εις τό δεινα μέρος, τάς οικίας έλαβεν εσχάτως από τούκρουσιν πλην οι κλέπται λαβόντες αυτάς δεν έπαύθησαν ότι δεν έχει άλλας. Έν τούτοις τον κρότον της θύρας ήκουσε γυνή τις νείων του δυστυχούς Ιερέως ήτις ήνιξεν άμέσως την θύραν και έξηλθε να ιδη τι τρέχει την στιγμήν αυτην πυροβολεί κατ' αυτης άλλ' άνεπιτυχώς εις εκ των επί της στεγης. Εις τον κρότον του πυροβολήματος άνοίγει έτέρα θύρα και εξέρχεται άλλη γυνή (σημειωτέον ότι σχεδόν όλοι οι άνδρες του χωρίου εις την εποχήν αυτην διανυκτερεύουσιν υπό τά χαρουποδένδρα των των οποίων συνομαρρίζουν τους καρπούς και τους φυλάττουσιν από κλέπτας) δέχεται και εκείνη ένα πυροβολισμόν εν τούτοις μία εξ αυτών έρωσά και εκ δευτέρου και εξέρχεται της οικίας και τρέχει είδοποιούσα τό χωρίον. Οι επί της στεγης κλέπται φωνάζουσιν καμποτε γρήγορα διότι έρχεται τό χωρίον πάνω μας. 'Ηοπασαν λοιπόν 8 τι εύραν έντός της οικίας και άπεμακρύνθησαν πυροβολούστας. Έγνώσθη εις εξ αυτών δι' 8 και είδοποιήθη εδῶ ή Άστυνομία και έδραμε προς σύλληψίν του. Άγνωστον μέχρι τούδε αν κατορθώθη αυτή. Άλλ' αν σύλληφθη τίνες θα ήνει οι κατ' αυτόν κικη σιαγήτι; 'Ο Ιερέυς πάσχει υπό τρομερού πόνου εις τό στήθος συνεπεία του κτυπήματος όπερ έλαβεν.

